

Forsl. t. L. om nogle forandr. Bestemm. for Helsingørs og Dragør Lodsferier.

kassen svare de samme Procenter og andre Kontingenter som de, der efter de til enhver Tid gældende Bestemmelser skulle svares af den fælles Lodsfortjeneste ved Lodsferierne til de nævnte Kasser og skulle derfor for dem selv og deres Hustruer nyde de samme Fordele af de nævnte Kasser som de øvrige Deltagere i disse efter de for dem til enhver Tid fastsatte Regler.

§ 3.

Ved Helsingørs og Dragør Lodsferier skulle Lodsferne for Fremtiden være Fastlodsfer og Ekstralodsfer.

Den i § 2 i Lovene af 31te Marts 1890 og 1ste April 1893 om nogle forandrede Bestemmelser om Helsingørs og Dragør Lodsferier fastsatte Deling af Lodsfortjenesten forandres for disse Lodsferiers Vedkommende saaledes:

Fastlodsferne deles i 3 Lønningsklasser, hvoraf den ældste erholder fuld ($\frac{2}{6}$) Delingspart af Nettofortjenesten, den næstældste $\frac{1}{6}$ Part og den yngste $\frac{1}{6}$ Part. Ekstralodsferne erholde $\frac{3}{6}$ Delingspart.

Lodsbogholderne ved Helsingørs og Dragør Lodsferier erholde samme Delingspart som Fastlodsferne i ældste Lønningsklasse.

Som Følge heraf bortfalder for deres Vedkommende den i Lodslovens § 5 fastsatte Betaling for enhver foretagen Lodsning.

§ 4.

Med Hensyn til Pensioneringen af afgaaede Lodsfer ved Helsingørs og Dragør Lodsferier, der ikke komme ind under Bestemmelserne i denne Lovs § 1, forholdes efter de hidtil gældende Regler, dog med den Forandring, at hele Pensionbeløbet afholdes af Lodsfortjenesten.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Uagtet Staten i 1890 og i 1893 traadte hjælpende til over for Helsingørs og Dragør Lodsferier ved at overtage Pensioneringen af 11 Fastlodsfer ved hvert af de 2 Lodsferier, ere de Forhaabninger, man den Gang nærede om, at den iværksatte Reduktion skulde bevirke saa gode Raar for de tilbageblivende Lodsfer, at disse kunne se deres Eksistens sikret uden atter at skulle ty til Staten om Hjælp, desværre blevne skuffede. Antallet af Lodsninger og dermed Lodsindtægterne have stadig været i Nedgang; den som Følge af Lodsantallets Indskrænkning opnaaede større Part af Fortjenesten for den enkelte Lods har ikke kunnet bøde paa Indtægts-tabet, og atter og atter have Lodsferne derfor henvendt sig til Regeringen for ved dens Mellemkomst at opnaa en Understøttelse for med deres Familier at kunne leve, hvilken Understøttelse ogsaa som Regel er bleven dem tilstaaet. Ministeriet mener derfor, at man bør søge at komme ud over denne højt uheldige Tilstand, og har i den Anledning udarbejdet foranstaaende

Lovforslag, der gaar ud paa, at Staten paany træder hjælpende til over for Lodsferne, dels ved at overtage Pensioneringen af en Del af Lodsferne og dels paa anden Maade, samtidig med, at de indre Forhold ved Lodsferierne omrindnes paa en formentlig hensigtsmæssigere Maade.

Som allerede ved forskellige tidligere Vejligheder fremført, har den forbedrede Afmærkning og Belysning i Sundet i Forbindelse med Dampskibenes Forøgelse paa Sejlskibenes Befostning bevirket, at Antallet af Lodsninger er meget betydelig lavere nu end tidligere. Antallet af Lodsfer ved Helsingørs og Dragør Lodsferier, 30 ved hvert, er derfor nu altfor stort i Forhold til det Arbejde, der er at udføre, og en Reduktion vil derfor være fuldt forsvarelig; at iværksætte en saadan efterhaanden ved ikke at antage ny Lodsfer i Tilfælde af Afgang, vil tage meget lang Tid og vil ikke være heldigt, da man derved vil aflære de nuværende yngre Lodsfer, hvoraf flere allerede have været lang Tid i Lods væsenets Tjeneste, al